

Cuvântul lui Dumnezeu: proorocie pentru România și așezarea ei întru slavă

Se aude glas cu tărie, care strigă: cine va vorbi pentru Mine?

Iată, suflu duh de trezire peste popoare, să trezesc duhul descoperirilor peste înțelepții pământului, ca să știe că Eu sunt Dumnezeu. Vin să netezesc potecile, vin să curăț pământul și să-l adăp apoi, ca să răsară peste el iarbă nouă și grasă și să hrănesc încă o dată mulțimile. Vin curând, și plata Mea este cu Mine. Nimic nu împlinesc fără să descopăr taina Mea proorocilor.

Ierusalime care omori pe prooroci și nimicești pe cei trimiși ai Mei! Iată, vin să Mă desăvârșesc. Să audă popoarele și limbile că vin cu Ierusalimul cel de sus să-l așez pe pământ și să pun în mijlocul lui cele scrise în carte. Vin să aleg iarăși Ierusalimul.

Iată glasul Domnului peste pământ! Scrie și dă de știre ce grăiește Domnul. Duhurile lui Dumnezeu suflă peste pământ, și cine se încumetă să-Mi tulbure planurile? Să vină să se lupte cu Mine, să vină și să judece între Mine și via Mea.

Vai celor ce numesc lumina întuneric, și întunericul luminează, care zic amarului dulce, și dulcelui amar! Vine Domnul și munții se clatină și nimicește Babilonul!

O, cum ai căzut tu din cer, tu, care ziceai că-ți vei așeza sălașul în muntele Meu cel sfânt! Iată, te-am azvârlit la pământ ca pe o ramură fără preț. Iată, vine după tine un rege cu dreptatea Mea, și ochii celor care văd nu vor mai fi închiși.

Cei slabi la inimă, întăriți-vă și nu vă temeți! Eu voi merge înaintea unsului Meu și voi zdrobi încuietorile cele de fier, că dintr-un ținut de departe chem un om ca să îplinească planul Meu.

Scoală-te, România Mea! Ridică-te, iubito! Scătură-ți jugul și vino spre mărire, o, cetatea iubirii Mele! Nu mai plânge, iubito, că vaiul trece; mai e un ceas. Iată, răsare soare nou și florile se desfac și Eu vin să te fac mireasă, vin să te iubesc și să te așez întru glorie, și toți prietenii te vor vedea și vor umbla întru strălucirea ta, iubito, că așa stă scris despre tine, că regi vor umbla întru mărirea ta. Vine Domnul să Se odihnească peste tine, că iată, întru tine binevoiesc.

Te-au cântat poezii tăi, te-au cântat păgânii tăi și n-au știut de ce te cântă, iubito. Duhurile Mele suflau dis-de-diminează peste tine și îți trezeau cântecul de iubire, și cântai, o, cetate iubită, cântai cântecul tău de iubire, și erai frumoasă și cântai.

Au trecut peste tine nori și ceață și îți schimbau frumusețea, și râsul tău înceta atunci, dar nici o ispită n-am lăsat-o să treacă peste puterea ta. Duhul Meu, ca un buciom Se trezea dis-de-diminează și suna cu jale și ridicam din tine pe vitejii Mei și le încingeam mijlocul și te eliberam de sub povară, și, apoi, din nou zâmbeai, iubito, că de la naștere te-am iubit și te-am sortit să fii a Mea.

Dar când a venit iarna peste tine, a căzut o zăpadă grea și te-a acoperit, iubito, și ai murit aproape de tot. Și te-ai zbatut în sângele tău șaptezeci de ani (1921-1991, n.r.) și s-a făcut zăpada roșie de sângele tău. Și am trecut pe lângă tine, și erai goală, iubita Mea, și Mi-am dezbrăcat veșmântul și te-am învelit, că Mi-am adus aminte de tinerețea ta, când erai frumoasă și albă. O, că te-au robii străinii și te-au necinstit, că ți-au făcut lege și te-au silit să te tai împrejur, dar Domnul îi va smeri, și ei ți se vor închina la picioare, ca să știe că te-am iubit, iubito, că ai fost sărmană și ai fost sub cruce, dar ai păzit răbdarea Mea. Și acum, iată, te trezesc din somn, să curăț murdăria de pe tine și să te îmbrac cu podoabe noi. Ridică-te și vino spre mărire, că asta îți este menirea de la Dumnezeu.

O, România Mea, și se apropie ziua schimbării la față și vin să Mă sălășluiesc întru tine, că tu ești scaunul mării Mele, tu ești Ierusalimul gloriei Mele, că slava Mea se va coborî peste tine

și vei străluci ca soarele, o, cetate a strălucirilor, și toate popoarele vor veni să te vadă, că porțile tale vor fi deschise zi și noapte, dar noaptea nu se va mai coborî peste tine, iubita Mea. Voi așeza pe înălțimile tale sunet de trâmbiță și glas de serbare, iar feciorii tăi îți vor cânta cântecul tău de iubire, și atunci, pământul tău îți va da înapoi pe morții de sub el, căci ei vor învia, și tu te vei schimba într-o clipă la trâmbița Mea. Și vei fi regină, iubito, că Domnul este Regele iubirii, și este Regele tău.

Iată, vin cu plata răbdării, că te voi ocroti de ceasul ispitei. Fii tare, iubito, ca să Mă ai cu tine, că nici un neam sub soare nu va avea biruința și gloria ta, că vei fi Mie templu de mărire și te vei numi Ierusalimul cel nou, că Eu îți dau nume nou, iubito, cetate iubită. Trezește-ți urechea, ca să-Mi auzi glasul, că tu vei fi tronul Meu, și în tine se va auzi cântecul Meu de slavă: «*Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, Cel Care a fost, și este, și va fi!*». Iar pe cei ce au călcat peste tine, le voi descoperi păcatul și îi voi rușina și îi voi muștra cu asprime ca să vină înspre pocăință, și dacă ne vor auzi glasul și ne vor deschide, vom intra, iubito, și vom cina cu ei, și ei cu noi.

Și voi ridica un om care va fi vrednic să ia cinstea și binecuvântarea și puterea (regele Mihai, n.r.) și îl voi chema din Egipt, căci cei ce l-au înstrăinat și au vrut viața lui nu vor mai fi atunci, că Eu voi întinde mâna și voi lua din tine hrana, și te vei duce apoi la fiul cel vândut și alungat, și el va plânge și te va îmbrățișa și te va iubi, și va veni cu toată bogăția Samariei și îți va sluji ție, că el este de la Mine, și cine este cel ce se va ridica împotriva planurilor Mele cele din veac? Și tu te vei numi atunci «cea cu bărbat», căci acesta va birui și va fi mare prin puterea Mea, și sabia Mea va fi necruțătoare ca să-i gătesc venirea. Și va veni, iubito, și se va auzi atunci din nou cântecul tău de iubire, și se va auzi glasul de bucurie al celor junghiați, care au mărturisit despre vremea Mea și despre mărirea ta, căci vin să te pețesc.

Și în ziua aceea Mă voi răzbuna pe împărați și pe domni, pe bogați și pe puternici, pe robi și pe slobozi, că te voi scormoni cu făclii aprinse, cetate iubită, și ochiul Meu va căuta prin peșteri și prin stânci pe cei ascunși de fața mâniei Mele. Dar în ziua aceea voi însemna pe frunte cu numele Meu și cu numele tău toată seminția ta care a păzit răbdarea Mea și și-a spălat veșmântul, și fiii tăi vor fi preoți ai Celui ce șade pe tron și vor sluji zi și noapte înaintea Mea și îmi vor aduce miros de tămâie, miros de iubire, iubito, și nu vor mai înseta, nici nu vor mai flămânzi, că le voi dăruia izvoarele vieții și își vor spăla în ele de lacrimi obrazii, și cine își va spăla viața în ele, se va adăuga ție, cetate iubită.

O, voi întinde cortul Meu peste tine ca să te ocrotesc apoi, căci îngerii Mei vor dezlănțui chin și durere peste cei ce nu au pecetea Celui viu. Și voi slobozi glas de tunet, precum este scris, și se va vesti din nou pe pământ taina lui Dumnezeu, pentru toate popoarele și limbile și peste puternicii pământului și voi striga: «*O, de câte ori am voit să te adun sub aripa Mea ca să te ocrotesc, dar n-ai voit, și te-ai desfrânat departe de Mine și ai zăcut în necunoștință și n-ai voit adevărul Meu și n-ai iubit viața, că ți-ai încheiat zapis cu pieirea, ca să fii vrednic de pieire. Și acum, iată, te pustiesc, și vărs mânie peste popoare, și nu Mă vei mai întâlni până nu se va auzi din nou: „Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru numele Domnului”*». Și tu, România Mea, cetatea iubirii Mele, vei vedea pe cei ce veneau să te blesteme, căci vor lua calea lui Valaam, fiindcă tu ești binecuvântată și mare cu Mine, iubito, că Domnul va împărăți și va răsplăti pe robii Săi, pe prooroci și pe sfinți și pe cei ce se tem de Domnul. Și se va cânta în tine cântare nouă, și nimic necurat nu va mai intra în tine.

O, România Mea iubită, ieși din Babilon, fugi de desfrânare și sfințește-te cu Mine, ca să nu guști din pedeapsa Babilonului, că se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul, cetatea cea înveșmântată în vison și în aur, și se vor veseli apostolii și proorocii, că Domnul vine cu dreptatea ca să răscumpere sângele lor, căci îngerul bisericilor va suna și va împrăștia cuvântul lui Dumnezeu, și vremurile se vor așeza la loc, și se va slăvi biserica Dumnezeului Cel viu, iar celor de pe tronuri li se va da putere să facă judecată și să răscumpere sângele celor tăiați pentru

mărturia lui Dumnezeu, care nu s-au întinat din vinul Babilonului, și lacrima și moartea vor pieri, și cerul și pământul se vor face noi, căci cele vechi trec cu trosnet.

Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou, iar tu, cetate iubită, vei fi învăluită de slavă și vor veni la tine cei scriși în cartea Mea, și va izvorî din tine râu de viață, și voi așeza în mijlocul tău pomul vieții. Fericiți acei ce-și spală haina vieții ca să intre la Dumnezeu. Fericiți acei ce ascultă Duhurilor lui Dumnezeu. Iarba și floarea se veștejesc, dar Cuvântul Dumnezeului nostru este în veac. Eu sunt Cel ce dă nădejde. Eu sunt Cel ce grăiesc.

Suflă Domnul duh de trezire peste înțelepții pământului: iubiți frica de Dumnezeu, iubiți credința în Dumnezeu, dar iubiți dragostea de Dumnezeu. Să se coboare dragostea Mea și înțelepciunea Mea peste înțelepții acestui veac și să nu se mai poticnească nimeni. Înțelepciunea de Dumnezeu este frica de Dumnezeu. Aceasta este începutul înțelepciunii, și cel ce nu o are pe aceasta, acela nu este înțelept.

Iubiți căile Mele, înțelepților, că Se coboară Dumnezeu peste cei slabi ca să facă de rușine pe cei tari, că a ascuns Dumnezeu tainele Sale de înțelepții pământului și le-a descoperit pe ele pruncilor lui Israel. Scuturați jugul robiei, căci cine este rob păcatului, acela nu are înțelepciune, acela schimbă minciuna cu adevărul și umple de duhul minciunii pe cel aproape mort, căci minciuna seamănă moarte și rătăcire de la calea adevărului. Căutați-Mă cu inima smerită și cugetați cu dreptate despre Mine, căci Duhul lui Dumnezeu nu sălășluiește cu fărădelegea și Se dă deoparte din fața ispitei. Îndreptați spinarea voastră și luați jugul Meu, că jugul Meu este ușor și sarcina Mea este bună. Cel ce nu este ca Mine, nu este cu Mine, și iată, vine ceața peste popoare, vine să prindă pe cei fără de lege.

Iubiți dreptatea, iubiți calea Domnului și mergeți pe ea, căci cuvântul înțelepciunii este viață; și, în sfârșit, iubiți, iubiți viața. Eu sunt calea, adevărul și viața, și cine umblă pe căile Mele, este viu. Cel ce cunoaște căile Mele și nu umblă pe ele, acela să nu vorbească despre Dumnezeu. Cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde. Întăriți-vă inimile, înțelepților, întăriți-vă genunchii, gătiți cărări drepte, că vine împărăția slavei, și Dumnezeul cerurilor voiește să vă dea vouă împărăția. Iubiți smerenia, o, înțelepți ai pământului, că Dumnezeu nu Se lasă descoperit și nu pătrunde în sufletul viclean. Curățiți-vă și albiți-vă, că iată, vin cu plata Mea. Fugiți din fața morții și împăcați-vă cu Dumnezeu, că vine Domnul să Se odihnească întru ale Sale, vine să-Și anunțe împărăția.

România Mea, fiii tăi umblă pe căi deșarte, înțelepții tăi dorm și se poticnesc, dreptul piere și nimeni nu ia aminte, și Domnul este străin la tine. Învățătorii legii se poticnesc pe timp de zi și nu au putere să împartă viață de la Mine. De la mic până la mare iubesc calea pierzării și nimeni nu Mă mai are pe Mine. Iată, vin cu văpaie, vin să scot răul din tine. Vin să te curățesc și să te înnoiesc, vin să fac pământul tău nou, vin să fac ceruri noi și pământ nou. Vin la tine, România Mea, că Domnul întru tine binevoiește și Se mărește. Iată, sun din trâmbiță. Ridică-te, iubito, scutură țărâna de pe tine! Spală-te, România Mea, că Domnul Se unește cu tine. Iată, vin să-ți despecetluiesc izvoarele, vin să-ți descopăr fântânile, vin să-ți deschid porțile, căci cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubito.

O, vin să Mă judec cu păstorii turmei Mele și să adun rămășița și să-Mi pasc turma. Nu trebuia păstorii turmei Mele să-Mi păstorească turma? O, turma Mea s-a risipit și s-a rătăcit și nimeni nu o mai caută, căci păstorii Mei n-au purtat grijă de ea și s-au păscut pe ei înșiși, dar vin să fac dreptate pentru turma Mea, vin să cer oile Mele de la ei, și ei nu le vor mai sfășia și nu le vor mai înjunghia. Vin să le port de grijă și să le cercetez, așa cum cercetează păstorul turma când este în mijlocul ei; vin să le hrănesc și să le adăp, vin să fac dreptate și să judec între oaie și oaie. Vin să limpezesc apele și să-Mi scot turma la pășune bună, și, nu te teme, turmă mică, un ceas mai este, și te voi păstori după dreptate și te voi înmulți și voi așeza peste tine păstori care te vor păstori cu dreptate, și tu vei prăsi și te vei înmulți, și voi ridica un neam mare, un neam ales, o preoție sfântă, și voi revărsa duhul mângâierii și al mării peste fiii ascultării.

România Mea, Ierusalimul măririi Mele, tu vei fi gloria Mea, iubito, și din tine va răsună peste popoare cântare nouă, cântare de pace peste popoare, iubito, și imn de slavă veșnică. Bucură-te, Ierusalime nou, bucură-te, România Mea! că iată, vine Domnul la tine. Lărgește-ți cortul și vezi, că vin la tine fiii tăi. Toți cei ce te-au urât te vor numi cetatea Domnului, că din părăsită și asuprită ce erai, voi face din tine mândria veacurilor. Eu, Domnul, am hotărât aceasta.

Hai, popor iubit, bucură-te și te ridică, cetatea iubirii Mele! Cântă-ți cântecul tău de iubire, să audă popoarele și să se înveselească. Pune-ți rochiță de sărbătoare și salbă de nuntă, că Domnul vine la tine.

Scoală-te, iubito, și lasă-Mă să-ți aud glasul. Aprinde candela și ieși în prag, iubita Mea, și veghează, iubito, că vin curând. Amin, amin, amin.

12/25-10-1990